

κάστρα ἐπὶ φυσικῶς ἐπικαίρων θέσεων, ἐξ ὧν ὁ βαρῶνος ἠδύνατο νὰ ἐκφοβῆ τὴν περικειμένην χώραν. Ὁ δὲ κύριος λόγος τοῦ συστήματος τούτου δύναται νὰ κατανοηθῆ ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ περιωνύμου ἀρκαδικοῦ φρουρίου Ματάγριφον. Καὶ ἐσήμαινε μὲν τοῦτο φόνον τῶν Γραικῶν, οὓς Grifon ἐκάλουν συνήθως οἱ Φράγκοι χρονογράφοι¹, ἐκίσθη δὲ πλησίον τῆς σημερινῆς Δημητσάνης ὑπὸ τοῦ βαρῶνου τῆς Ἀκοβας Βαλθέρου de Rozières χάριν ἀμύνης τῆς πλουσίας κοιλάδος τοῦ Ἀλφειοῦ. Τὰ δὲ λαμπρὰ λείψανα τοῦ κάστρου τῆς Καρυταίνης, τοῦ ἑλληνικοῦ τούτου Τολέδου, ὅπερ δεσπόζει τῆς φάραγγος τοῦ περιωνύμου τούτου ποταμοῦ, ὃν οἱ Φράγκοι ἐκάλουν Charbon, δεικνύουσιν ἀκόμη σήμερον τὴν θέσιν ὅπου ὁ Οὐγὼν de Bruyères καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γοδεφρεΐδος ἔκτισαν ὄχυρόν ἔρυμα ἐκ τῶν ἔρειπίων τῆς ἑλληνικῆς πόλεως Βρένθης πρὸς ἐκφόβησιν τῶν Σλάβων² τῶν Σκορτῶν, τῆς ἀρχαίας Γόρτυνος. Ἡ δ' ἐξέχουσα σημασία τῶν δύο τούτων βαρωνειῶν ἀπεδείχθη ὑπὸ τῆς παραχωρήσεως εἰκοσιτεσσάρων μὲν ἵπποτικῶν τιμαρίων εἰς τὴν πρώτην, εἰκοσιδύο δ' εἰς τὴν δευτέραν. Τὸ δ' ἐπὶ λόφου ἐκτισμένον κάστρον τοῦ πλησίον τοῦ Γυθείου κειμένου Πασσαβαῖ, οὕτω καλουμένου ἀπὸ τοῦ πολεμικοῦ κελεύσματος τῶν Γάλλων Passe-avant, ὑπομιμνήσκει ἡμᾶς ἀκόμη τὸν τρόπον, καθ' ὃν ποτε ὁ Ἰωάννης de Neuilly, ὁ κληρονομικὸς πρωτοστράτωρ τῆς Ἀχαΐας καὶ κύριος τεσσάρων τιμαρίων, ἐπετήρει τοὺς ἀνησύχους κατοίκους τῆς Μαΐνης. Καὶ δὲν ἐσώθησαν μὲν ἔνεκα τῶν συχνῶν σεισμῶν μεσαιωνικὰ κτίρια ἐν Βοστίτση, τῷ ἀρχαίῳ Αἰγίῳ, ὅπου ὁ Οὐγὼν de Lille de Charpigny ἔλαβεν ὀκτὼ ἵπποτικά τιμάρια, ἀλλὰ τὸ ὄνομ' αὐτοῦ ἐπιζῆ ἀκόμη ἐν τῷ χωρίῳ Κερπινῆ, ὅπερ εἶνε σήμερον σταθμὸς τοῦ ὀδοντωτοῦ σιδηροδρόμου μεταξὺ Διακορτοῦ καὶ Καλαβρυτῶν. Ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς Καλαβρυτοῖς ἐγκατεστάθη ὁ Ὄθων de Tourney καὶ ἐν Χαλαντρίτση πρὸς νότον τῶν Πατρῶν ὁ Ὠδεβέρτος de la Trémouille, γόνος οἴκου περιωνύμου ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Γαλλίας· καὶ ἐκεῖνος μὲν εἶχε δώδεκα, οὗτος δὲ τέσσαρα τιμάρια. Ἡ δὲ πλησίον τῆς Μεγάλης πόλεως κειμένη Βελίγοςτη, περιλαμβάνουσα τέσσαρα τιμάρια, περιῆλθεν εἰς

¹ Ἴσως Matagrifon ἐσήμαινεν οὐχὶ φόνον τῶν Γραικῶν, ἀλλὰ σταμάτημα, ἐκ τῆς ἀρχαίας γαλλικῆς λέξεως mater. Τὸ αὐτὸ δὲ ὄνομα εὗρισκετο ἐπὶ τῆς φραγκοκρατίας καὶ ἐν Μεσσηνίᾳ.

² Ἐξ Ἀπαράδεκτος εἶνε ἡ ἀποδοχὴ Σλάβων κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐν Ἀρκαδίᾳ.

